

"Süda" rahvusooperis "Sirp"

Täna saab taas näha Raimo Kangro ooperi "Süda". Uue eesti ooperi töid eelmise aasta novembris lavale dirigent Paul Mägi, lavastaja Neeme Kuningas ja kunstnik Airi Eras. Peamised laulavad Rauno Elp, Ain Anger, Pirjo Levandi ja Alar Haak. Märkimisväärne muusikasündmus on leidnud kajastamist ka prestiižses ooperiajakirjas Opera Now.

Brendan Carroll (Opera Now, märts/aprill 2000) See ooper pole nõrganärvilistele. Tegevus toimub eksperimentaalmeditsiini haiglas. Veresaun on ajendatud Fausti legendist. "Doktorile" lubatakse rikkusi, kui ta annab uue südame varakaupmehe Vürstile (Mefistofeles?), kellel, nagu pärast kaardiogrammi selgub, südant polegi. Eriti efektselt võrgutamisstseeni tegi Pirjo Levandi, kes sobis kehastama Marlene Dietrichi. Tema ning Poole timehe vahel edasi-tagasi liikuv voodi oli kehvasti vihje. /---/ Ooperi lõpus kõik tapetakse, seda jättes järele jätta Vürst lavanurgast. Siis kutsub ta ohvrid enesest juurde, samal ajal laulab inglikoor kiiduhümni. Kõik see on pandud elvasse, rütmikasse muusikasse, milles esineb mõni eriti raskesti kuulatav vokaalpartii, ja värvikasse orkestratsiooni. Laval ega orkestriaugus pole ühtki igavat momenti. Lavastus on hästi läbi mõeldud. Sellele aitavad kaasa erksad kostüümid ja sobivad õhkkond ja loov valgus. Esietendusel haaras ooperi teerõõmu kogu teatri – alates teenindavast personalist kuni orkestri ja dirigendi Paul Mägini, kellel olid seljavalguse kirurgi riided ja ees maskid. Muide, Mägi dirigeeris teost skalpelliga! /---/ Ain Anger (Vürst) oli muljetavaldav bariton, kes pani ennast vaatama ning andis võimsa etenduse. Olulist rolli mängis suur koor, peaaegu iseseisev karakter, meenutades kuulsat Eesti laulupeotraditsiooni. /---/ Rikkaliku fantaasiaga lavastus oli originaalses kujunduses Kangro soovitusel minimalistlik. Helilooja eelistab selgelt ühte stiili, nagu lavastaja ja kunstnik. 12. V 2000